

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273, Preot paroh Mihai
Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Direcționați 2% din impozitul pe
venitul dvs. pentru lucrările și
activitățile pe care le susține
PAROHIA
"TOMA COZMA"**

**Datele noastre necesare
pentru Completarea
Formularului 230 sunt:**

- **Numele Asociației :**
PAROHIA "TOMA
COZMA"

- **CIF (Codul de Identificare Fiscală):**
11198095
- **Contul Organizației în format IBAN:**
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- **ATENȚIE: La formularul 230 trebuie
anexat obligatoriu, în copie, formularul
210— "Fișa fiscală", care se obține de la
angajator.**

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii
**Parohia "TOMA COZMA"
vă e un partener credibil !**

Al dumneavoastră, cu căldură !

**PROGRAMUL VIZITEI
PASTORALE LA AJUNUL
BOTEZULUI DOMNULUI**

VINERI, 2.01.2009

Între orele 13.00 – 17.00
Str. Arcu Bl. CL 13
Str. Arcu Bl. Z5 și case
Str. Arcu Bl. T 11
Între orele 17.00 – 20.00
Str. Străpungere Silvestru Bl. F, 77B, Bl. L1 și case
Str. Străpungere Silvestru Bl. CL 11

SÂMBĂȚĂ, 3.01.2009

Între orele 10.00 – 15.00
Str. Octav Băncilă Bl. CL 12
Str. Manolescu
Str. Scoalei
Str. Titu Maiorescu - Case și Blocurile nr. 20, 22, 24, 26
case zona "Țigarete"
Între orele 15.00 – 20.00
Str. Toma Cozma – nr. 21 A până la 65 B și nr. 8 până
la 42
Aleea Copou
Str. Pojărniceii
Str. Belvedere
Str. Arcu Bl. T3A, T3B

DUMINICĂ, 4.01.2009

Între orele 12.00 – 16.00
Str. Victor Babeș – Blocurile nr. 10 și nr. 3A
Str. Văscăuțeanu Bl. 3B
Str. Victor Babeș Bl. Nr. 1 și casele vecine
Str. Istrate
Între orele 16.00 – 20.00
Str. Titu Maiorescu – Bl. H3, H4, H5
Str. Victor Babeș – Case și Blocurile nr. 8 și nr. 3B
Str. Străpungere Silvestru Bl. T6
Str. Văscăuțeanu Bl. C1, C2

LUNI, 5.01.2009

Între orele 13.00 – 17.00
Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 106 către
nr. 52
Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 89 către
nr. 43
Str. Turcu
Str. Văscăuțeanu Bl. 1, 1A, 1B, 3, 3A
Str. Străp. Silvestru Bl. T 3-4
Str. Arcu Bl. T7, T8, T9, T10
Str. Văscăuțeanu – Case zona jos până la blocul D.A.P.

Între orele 17.00 – 20.00
Str. Ionescu
Str. Abrahamfi
Str. Străp. Silvestru Bl. E
Str. Cișmeaua Păcurari
Str. Spiuț
Str. Străp. Silvestru Bl. CL 9, CL 10

Credința și fapta

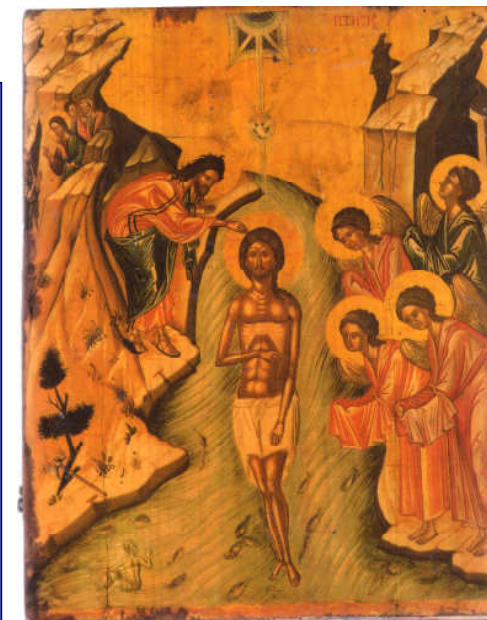
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Botezului Domnului

Marti: Botezul Domnului – Boboteaza

Manifestări specifice Bobotezei

⇒ **AJUNUL BOBOTEZEI**, vă va aduce binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noul an, prin stropirea casei de către preot cu AGHEAZMA MARE, care este „izvor de nestrucăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare a puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească”. (**PROGRAMUL VIZITEI—p. 4**)
⇒ **LUNI, 5 ianuarie** la ora 8.00 se va oficia în biserică Slujba de sfințire a Agheasmei Mari din ziua de Ajunul Bobotezei.
⇒ **MĂRTI, 6 ianuarie**, după Sfânta Liturghie, la ora 12.00, ieșim în procesiune la fântâna din curtea bisericii și vom oficia afară, pe izvor, slujba de sfințire pentru Agheasma Mare din Sărbătoarea Botezului Domnului

Icoana Botezului Domnului de pe iconostasul din biserică noastră

Evanghelia Botezului Domnului (Matei 3, 13-17)

13. În vremea aceea, a venit Iisus din Galileea, la Iordan, către Ioan, ca să se boteze de către el.
14. Ioan însă Îl oprea zicând: eu am trebuință să fiu botezat de Tine și tu vii la mine ?
15. Și răspunzând, Iisus a zis către el: lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea. Atunci L-a lăsat.
16. Iar botezându-se Iisus, când ieșea din apă, îndată cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu S-a văzut pogorându-se ca un porumbel și venind peste El.
17. Și iată glas din ceruri zicând: "Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit!"

La mulți ani !

A doua zi de Bobotează, pe 7 ianuarie, serbăm „Soborul Sf. Prooroc Ioan Botezătorul”, cinstind pe cel care, botezându-L pe Hristos, ne-a intermediat descoperirea Sfintei Treimi și a tainei mântuirii omului, ca o încununare a tuturor proorociilor Vechiului Testament. Astfel, sărbătoarea e un prilej de bucurie pentru toți, dar și de mulțumire adusă lui Dumnezeu, mai cu seamă pentru cei care poartă numele de „Ioan” sau „Ioana” cu toate derivatele sau diminutivele acestora.

Săptămâna aceasta are o strălucire aparte pentru familia P.C. Părinte Iustinian-Ionuț Răduc, preot II la biserică noastră. Miercuri, 7 ianuarie, Sfinția sa, împreună cu fiica Oana-Iustiniana își serbează ziua onomastică, cinstindu-și Sfântul ocrotitor, iar vineri, 9 ianuarie, doamna preoteasă își serbează ziua de naștere. Le adresăm sincere felicitări, cele mai frumoase gânduri și urări și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le binecuvinteze viața și familia.

De asemenea, tuturor colaboratorilor, prietenilor și enoriașilor noștri care își serbează ziua onomastică le adresăm urări de sănătate, noi și frumoase realizări în anul care tocmai a început, binecuvântări și bucurii alături de toți cei dragi.

JERTFĂ ȘI MINUNE: BISERICA DIN PRISACANI (X)

(urmarea din numărul trecut a destăinuirilor P. C. Pr. Mihai Mărgineanu despre construcția bisericii noi din localitatea Prisacani)

„Astăzi pare neverosimil, dar în acea vreme orice material de construcții se procura cu dificultate. Iar la procurarea materialelor întotdeauna se adăuga o altă problemă, poate chiar mai dificilă: transportarea lor până în șantierul bisericii. Dacă la unele materiale, precum pietrișul, nisipul și chiar cimentul, încărcarea și descărcarea se făceau mecanizat, la celelalte materiale, precum cărămida, lemnul, fierul pentru armături etc., era nevoie de muncă manuală pe care aproape în totalitate am asigurat-o cu oamenii satului.

De exemplu, pentru a aduce un transport de cărămidă, era nevoie de o echipă de 8 oameni cu care mă deplasam mai întâi la întreprinderea de transport (IUGTC Iași), unde, prin bunăvoința directorului de atunci (Porumb se numea), obțineam acceptul pentru închirierea unui camion mare apoi ne deplasam la Fabrica de Cărămidă Ciurea. Ajunși acolo, trebuia să scoatem cărămida din depozit (uneori chiar din cuptor) și să o așezăm în mod ordonat în autocamion, astfel încât să poată încăpea 5.000 de cărămizi. De obicei, descărcarea se făcea tot manual, cu oamenii pe care îi aduceam înapoi în șantierul parohial. Asta însemna o zi de lucru plină: plecat noaptea și încheiat acțiunea tot târziu în noapte. Ținând cont că pentru construirea bisericii a fost nevoie de aproximativ 300.000 de cărămizi, e ușor de imaginat efortul imens pe care l-au făcut oamenii din Prisacani și cu bani, dar mai ales cu munca manuală pentru manevrare.

Și mai complexă era procurarea materialului lemnos, atât pentru schelă, cât și pentru executarea șarpantei bisericii. Asta, în primul rând, pentru că era foarte greu să obțin aprobarea pentru a cumpăra, dar poate și mai greu era până vedeam lemnul adus în curte. Aici oamenii au arătat o jertfelnicie admirabilă. În primul rând, pentru faptul că Biserica neputând cumpăra material lemnos pentru construcții, singurul mod prin care puteam avea acest material era prin cereri nominale ale oamenilor din sat pe care, deplasându-mă la Iași la Direcția Silvică, obțineam aprobarea. Și era cota alocată unei familii pentru un an de zile. Așadar, cei care făceau o astfel de cerere erau conștienți că timp de un an de zile nu mai puteau achiziționa alt material lemnos. Cu toate acestea, nu am dus niciodată lipsă de voluntari. Era de ajuns să anunț în Biserică și imediat veneau oamenii cu buletinele pentru a face alte cereri. De remarcat ar fi faptul că pe fiecare cerere se putea obține doar 2 metri cubi de lemn, ceea ce era destul de puțin, iar

materialul lemnos pentru care primeam aprobarea era doar „lemn C.R.” (construcții rurale), adică de grosime redusă și formă neregulată. Și iarăși, cu toate acestea, prin bunăvoința angajaților silvici, primeam materialul lemnos potrivit, de care era nevoie.

Astfel, pentru construcția schelei exterioare și interioare am utilizat lemnul de plop care se exploata în pădurile de pe raza comunei, căci în locul codrilor seculari defrișați prin anii 1950-1960 fuseseră plantate păduri de plop, material utilizat pentru industria celulozei și hârtiei. Transportul din pădure se asigura cu căruțele, iar uneori, prin bunăvoința unor creștini din sat, cu tractoarele sau remorcile. De fiecare dată însă era nevoie de mulți oameni la încărcarea, descărcarea și manevrarea lemnului. O zi de lucru la pădure era istovitoare.

Pentru construcția șarpantei a fost nevoie de lemn de brad, dar cea mai mare parte a trebuit să fie din lemn de stejar de bună calitate. Dacă pentru lemnul de brad am rezolvat prin cumpărare de la un distribuitor itinerant, care venea când și când noaptea și ne aducea, mult mai greu a fost pentru lemnul de stejar. A trebuit să-l tăiem din pădure, manual, să-l transportăm cu mașini, cu tractoare, cu căruțe din diverse păduri, chiar de la distanțe de peste 50 km, cu multe riscuri și dificultăți. Au fost chiar câteva situații limită, care au consolidat un spirit de echipă fără precedent între oameni. Cum apărea nevoia de lemn de stejar, imediat căutam echipele știute și apoi ne stabileam împreună ceea ce trebuia de făcut. Ni s-a întâmplat să rămânem peste noapte în pădure, să ne punem mâncarea împreună pentru a ajuta pe cei care și-au terminat proviziile, ni s-a întâmplat să coborâm în miez de noapte, iarna, cu căruțele încărcate, pe o zăpadă ce scârțâia de ger, pante abrupte cu mare risc de a ne accidenta. De fiecare dată însă am simțit mâna lui Dumnezeu și protecția Sfinților Arhangheli.

Atunci când, nemaiavănd nici o posibilitate de a aduce stejar din păduri, am apelat la ceea ce aveau oamenii în curțile lor, am avut ocazia să le văd jertfelnicia admirabilă. Irimia Constantin din Măcărești mi-a dat buștenul de lemn adus cu anevoie în curte și pentru care, timp de aproape o lună săpase groapă și construise schelă pentru a tăia scândura din el. Mitrică Miron ne-a dat cei câțiva bușteni pe care i-am luat după ce i-am răvășit, în plină iarnă, în toată curtea, stiva de lemne pe care o realizase cu multă osteneală.

Astfel, deși nu s-a putut cumpăra oficial pentru parohie nici măcar un lemn de stejar, pentru realizarea șarpantei și a celorlalte elemente au fost utilizați peste 80 metri cubi de stejar de bună calitate, oare aceasta nu e o minune ? (va urma)

“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Ioan 1, 1)

Punctul cel mai înaintat al cuvântului început nu se poate sesiza, nu putem descoperi ce este dincolo de început. Să nu te rătăcească multe sensuri ale acestui cuvânt. În viața aceasta numeroase sunt începuturile multor lucruri, dar există un singur început, care este înaintea tuturor celorlalte începuturi. Proverbele au spus: *Începutul căii celei bune* (Prov. 16, 7), iar începutul căii este prima mișcare de unde începem mersul a cărui parte anterioară o putem găsi. Și: *Începutul înțelepciunii este frica de Domnul* (Prov. 1, 7; Ps. 110, 10). Dar și acestui început îi stă altceva înaintea. Începutul al învățării meseriilor sunt elementele meseriei. Așadar, element al înțelepciunii este frica de Domnul; dar este ceva interior acestui început, și anume starea sufletească a celui care n-a fost încă înțelept și n-a primit în el frica de Dumnezeu. Și demnitatea politică, slujbele înalte sunt începuturi, dar aceste începuturi sunt și ele începuturi ale altor începuturi și fiecare și fiecare început e relativ. Începutul liniei este punctul; începutul suprafeței este linia; începutul corpului este suprafața; începutul cuvântului scris sunt literele.

Începutul din Evanghelia după Ioan nu este de felul acestora. Nu este legat de nimic, nu este dependent de nimeni, nu are nici un raport cu nimeni; este liber, independent, lipsit de orice legătură cu cineva; este neajuns de minte, nu poate fi depășit de gândire, nu se poate găsi ceva anterior lui. Dacă te-ai ambiționa, prin imaginația minții tale, să treci dincolo de acest început, vei vedea că el ți-o ia înainte și stă înaintea gândurilor tale. Lasă să alege mintea ta cât o vrea, las-o să se înalțe spre cele de sus, și vei vedea că, după ce a rătăcit de nenumărate ori, după ce a făcut zadarnice încercări, se întoarce din nou în ea însăși, pentru că n-a putut să lase în urma sa acest cuvânt. Aceasta pentru că *“începutul”* acesta este în afară și mai presus de orice concept intelectual.

Termenul *cuvânt* are două sensuri. Unul este cuvântul rostit cu ajutorul vocii; acesta, după ce a fost pronunțat, se pierde în aer; altul este cuvântul interior, care există în inimile noastre, cuvântul conceptual; mai este și un alt fel de cuvânt: cuvântul artificial.

Bagă de seamă să nu fii cumva înșelat de multe sensuri ale termenului *cuvânt*. Cum ar fi putut fi la început cuvântul omenesc, când omul a luat târziu început existenței sale ? Așadar, nu era la început cuvântul omenesc, dar nici cuvântul îngerilor, căci toată creația este posterioară veacurilor și și-a luat început al existenței de la Creator. Tot așa și cuvântul interior, cuvântul care este în inimă, este posterior oricărei gândiri. Înțelege deci termenul *Cuvânt* într-un chip vrednic de Dumnezeu.

Pentru ce este numit *Cuvânt* ? - Pentru că este chipul Celui care L-a născut, arătând în El Insuși, în întregime, pe Cel ce L-a născut; și fără să Se despartă întru ceva de Cel ce L-a născut, are totuși o existență desăvârșită în El Insuși, așa precum și cuvântul nostru înfățișează în întregime gândirea noastră; pe cele pe care le-am gândit în inimă, pe acelea le rostim prin cuvânt; astfel, graiul nostru este înfățișarea gândirii inimii noastre, că din prisosința inimii grăiește cuvântul (Matei 12, 34). Inima noastră este un fel de izvor, iar cuvântul rostit este ca un pârâiaș care curge din acest izvor. Atât curge, cât țâșnește mai întâi din izvor; și cât este ascuns, tot atât se arată. Așadar, Ioan L-a numit *Cuvânt*, ca să-ți arate nașterea impasibilă din Tatăl, să-ți teologhisească existența desăvârșită a Fiului și să arate prin asta legătura în afară de timp a Fiului cu Tatăl.

Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*

Cum îi educăm pe copii să iubească lectura?

Cum desprinzi un prichindel de ecranul televizorului și îl convingi să ia o carte în mână ca să citească ? Sau, și mai mult, cum îl faci să lase controllerul de la jocul video care îl poartă pe tărâmurile nemaivăzute și îl bombardează cu imagini fantastice și sunete șuierătoare, ca să descifreze tainele încuiate între paginile aparent anoste ale unei cărți? O imagine face cât o mie de cuvinte, se spune. Dar o mie de cuvinte pot genera o mie de imagini diferite, în funcție de creativitatea și fantezia celui care le citește. Cum le explici celor mici ce bogăție incredibilă așteaptă să fie descoperită între cele două coperte

Pedagogii spun că **cel mai bine este să începeți prin a introduce cititul în programul zilnic**, la fel ca spălătul pe dinți sau ora fixă de culcare.

Și **nu doar ora este importantă, ci și locul**. Alegeți un spațiu confortabil, bine luminat, un loc liniștit în care acesta să se poată concentra asupra lecturii, sa nu fie deranjat în nici un fel de forfota din jur și nici atras de alte activități.

Alegeți o carte potrivită. Țineți cont de interesul copilului pentru un domeniu sau altul. Pentru a-i încuraja să citească trebuie să îi **ajutăm să aibă acces la cărți care le trezesc interesul real**.

Conectați lectura la realitate. Cele mai prețioase ajutoare în acest sens sunt **animalele sau plantele din jur**. De exemplu, orice câine care este erou într-o povestire poate deveni subiect de discuție cu micuțul în momentul în care întâlniți patrupedul vecinului.

La fel, dacă știți că este pasionat de insecte, melci sau gândăcei pe care îi puteți întâlni prin grădina sau prin curci, **găsiți-i istorioare în care acestea sunt personaje principale și încercați apoi, împreună, să creați altele**. Enciclopediile ilustrate sunt adevărate comori în acest sens, la fel ca și albumele care prezintă diverse clasamente din lumea fascinantă a vietăților.

Fiți alături de el. Dacă vedeți că nu merge și nu merge, așezați-vă lângă el și preluați inițiativa. Tratați momentul ca pe un bun prilej de a vă apropia de copilul dvs. și de a vă pune în valoare calitățile de părinte.

Citiți-i cu intonație și interveniți cu efecte sonore care să anime povestirea. Fiți inventiv, faceți observații, deschideți discuții de genul "Tu ce ai face în locul lui?". Și mai ales, aveți răbdare cu cel mic. Dați-i voie să se exprime, să își creeze propria versiune, sa dea frâu liber imaginației și creativității. **Nu priviți momentul ca pe o corvoadă**.

Treptat, încercați să îl lăsați singur, așa cum ați procedat și când a învățat să meargă. **Spuneți-i într-o seară că nu puteți citi împreună dar întrebați-l a doua zi ce s-a mai întâmplat**, cum a evoluat aventura.

În nici un caz sa nu îl forțați să citească amenințându-l, se va opune din răsuputeri. Încercați să îl familiarizați cu mediul literar. Mergeți prin librării și răsfoiți împreună cărțile din raft.

Luați-l cu dvs. la plimbare pe străzile pline cu tarabe de cărți și interesați-vă de autori cunoscuți și de romanele care v-au făcut atâtă plăcere. Dialogul dvs. cu vânzătorul de cărți sau cu ceilalți cumpărători va avea un efect incredibil asupra celui încă neinițiat în tainele plăcerii de a citi.

După *Camelia Badea, www.ziare.com*

Biblioteca Parohială

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

La Căsuța Filantropică

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**

tel. 0720 606 820

e-mail: alexandra_4evre_x93@yahoo.com

***Irina Dănilă**

tel. 0742 344 024

e-mail: iris_pretty_girl2006@yahoo.com